रेफकः-फिका, रेफकः-फिका, रिरेफिषकः-रिरिफिषकः-षिका, रेरिफकः-फिका; रेफिता-त्री, रेफयिता-त्री, रिरेफिषिता-रिरिफिषिता-त्री, रेरिफिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककिलतिवत् (193) बोद्धव्यानि। [1]रेफित्वा। [2]रेफः।

(1406) "रिवि गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-595. सक. सेट्. पर.)

रिण्वकः-रिण्विका, रिण्वकः-ण्विका, रिरिण्विषकः-षिका, रेरिण्वकः-ण्विका; रिण्विता-त्री, रिण्वयिता-त्री, रिरिण्विषिता-त्री, रेरिण्विता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकजिन्वतिवत् (604) बोध्यानि। ल्युटि [A]रिण्वनम्।

(1407) "रिश हिंसायाम्" (VI-तुदादिः-1420. सक. अनि. पर.)

'—रिंशि रुशि क्रोशतिमष्टमं विशिम्।' (व्याघ्रभूतिकारिका 7-2-10) इति वचनाद् धातुरयमनिट्।

[B]रेशकः-शिका, रेशकः-शिका, रिरिक्षकः-क्षिका, रेरिशकः-शिका; रेष्टा-रेष्ट्री, रेशयिता-त्री, रिरिक्षिता-त्री, रेरिशिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकखिद्यतिवत् (349) ज्ञेयानि।

(1408) "रिष हिंसार्थः" (I-भ्वादिः-694. सक. सेट्. पर.)

रेषकः-षिका, रेषकः-षिका, [3]रिरिषिषकः-रिरेषिषकः-षिका, रेरिषकः-षिका;

---

1. अत्र, 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधात् रूपमेकमेवेति **माधवधातुवृत्तिः**। 'रलो व्युपधात् हलादेः संश्च' (1-2-26) इति कित्त्वविकल्पे तु **रिफित्वा रेफित्वा** इति रूपद्वयं भवेत्, तत्तु 'नोपधात् थफान्ताद् वा' (1-2-23) इत्यत्र नोपधादेवेति नियमाश्रयणात् नेति **माधवाशयः**। वस्तुतस्तु 'प्रकल्प्य चापवादविषयं तत उत्सर्गोऽभिनिविशते' (परि.64) इति न्यायेन इकारोकारोपधधातुषु विषये परत्वात् अपवादत्वाच्च 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इत्यस्य प्रवृत्तेरनिवार्यतया, **रिफित्वा** इति पाक्षिकरूपस्य सिद्ध्यर्थं च ऋजन्ते इव कित्त्वविकल्प एव न्याय्यः। नियमाश्रयणे च न किञ्चिद् बीजं दृश्यते। विस्तरस्त्वन्यत्रेत्यत्रालम्।
2. 'हलश्च' (3-3-121) इति संज्ञायां घञ्। **रेफः**= अधमः। धात्वर्थोऽत्र निन्दा।
3. 'रलो व्युपधाद्धलादेः संश्च' (1-2-26) इति सनः कित्त्वविकल्पः। तेन रूपद्वयम्।

A. 'जिन्वन्तमुर्वीं निज**रिण्वनैः** सतां रण्वन्तमन्तर्भवधन्वपादपम्।' धा. का. 1.76.

B. 'रोषच्छुप्तधियाऽथ रोष्टुमभितो योधान् द्विषद्रे**शकान्**—' धा. का. 3-83.